

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/46822 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 12 april 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 22 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar gegrond verklaard en aan haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend met ingang van 16 november 2006. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 april 2007, verzonden op 19 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd voor zover het strekt tot weigering van de gevraagde vergunning over de periode van 12 augustus 2005 tot 16 november 2006 en bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde gedeelte van het besluit in stand blijven voor zover dit strekt tot weigering van de gevraagde vergunning over de periode 12 augustus 2005 tot 24 juli 2006. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.D. Trippert-van Gemenen, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

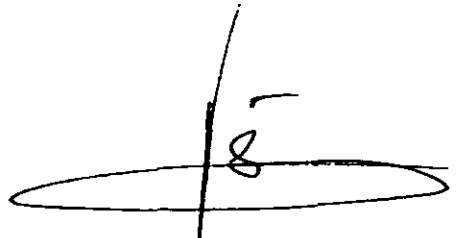
w.g. Trippert-van Gemenen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

289

Verzonden: **28 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/46822

Datum uitspraak: 12 april 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Chinese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. G.G.A.J. Adang,

tegen

de Staatsecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 12 augustus 2005 heeft eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij partner' aangevraagd. Bij besluit van 20 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

Daartegen heeft eiseres op 12 juli 2006 bezwaar gemaakt.

Op 26 september 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het met een besluit gelijkgestelde niet tijdig nemen van een besluit op haar bezwaar ("besluit 1").

Bij besluit van 22 november 2006 heeft verweerder het bezwaar gegrond verklaard en aan eiseres een verblijfsvergunning verleend met ingang van 16 november 2006, geldig tot 16 november 2007, onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot' ("besluit 2").

Op 23 november 2006 heeft eiseres het beroep aangevuld met tegen besluit 2 gerichte gronden.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 3 april 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M. van Eulikhoven.

De beoordeling

1. Met betrekking tot het niet tijdig nemen van een besluit (besluit 1), overweegt de rechtbank als volgt.
2. De rechtbank oordeelt dat, nu verweerder bij het besluit van 22 november 2006 alsnog een beslissing op het bezwaar tegen het besluit van 20 juni 2006 heeft genomen, eiseres geen belang meer heeft bij beoordeling van het beroep tegen het uitbliven van een besluit. Dit beroep dient derhalve niet-ontvankelijk te worden verklaard.
3. Nu verweerder niet tijdig heeft beslist en eiseres daardoor in beroep heeft moeten komen, acht de rechtbank termen aanwezig toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb en verweerder te veroordelen in de door eiseres in beroep gemaakte proceskosten. Deze kosten worden begroot op € 80,50 aan kosten van beroepsmatig verleende rechtsbijstand (1 punt, factor 0,25). Van andere voor vergoeding in aanmerking komende kosten is niet gebleken.
4. De rechtbank stelt vast dat verweerder met het besluit van 22 november 2006 niet volledig is tegemoetgekomen aan het beroep van eiseres. Ingevolge artikel 6:20, vierde lid, van de Awb wordt daarom het reeds ingediende beroepschrift geacht mede gericht te zijn tegen het besluit van 22 november 2006.
5. Met betrekking tot het besluit van 22 november 2006 (besluit 2), overweegt de rechtbank als volgt.
6. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
7. Eiseres heeft de Chinese nationaliteit. Zij is na een aanvraag hiertoe te hebben ingediend, met ingang van 1 september 2002 in het bezit gesteld van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'studie', laatstelijk verlengd tot 1 september 2005. Eiseres heeft op 12 augustus 2005 een aanvraag ingediend tot wijziging van de verleende verblijfsvergunning in de beperking 'verblijf bij partner'.
8. Verweerder heeft bij het primaire besluit de aanvraag afgewezen omdat eiseres haar ongehuwde staat niet heeft aangetoond door middel van officiële, gelegaliseerde bescheiden. Hierdoor voldoet eiseres niet aan alle voorwaarden voor de verblijfsvergunning onder de gevraagde beperking. Verweerder heeft bij het besluit van 22 november 2006 met ingang van 16 november 2006 alsnog een verblijfsvergunning verleend, geldig tot 16 november 2007, onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot'. Daaraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiseres eerst op 16

november 2006 heeft aangetoond dat zij aan alle voorwaarden voldoet voor de beperking 'verblijf bij echtgenoot'. Verweerder heeft tevens het verzoek om vergoeding van de proceskosten in verband met de behandeling van het bezwaar afgewezen omdat het primaire besluit weliswaar is herroepen, maar deze herroeping niet is te herleiden tot een verwijtbaar onrechtmatige beslissing in primo.

9. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. De verleende vergunning had primair moeten ingaan op de datum waarop eiseres heeft verzocht om wijziging van de eerdere verblijfsvergunning, op 12 augustus 2005. Eiseres is van mening dat zij op deze datum al voldoet aan alle voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning. Subsidiair had de vergunning moeten ingaan op de datum waarop eiseres de gelegaliseerde ongehuwdverklaring heeft overgelegd, 24 juli 2006. Voorts is verweerder in het bestreden besluit niet ingegaan op de bezwaargronden. Verweerder heeft verder ten onrechte afgezien van een hoorzitting en ten onrechte het verzoek tot vergoeding van de proceskosten in verband met de behandeling van het bezwaar, afgewezen.

10. De rechtbank overweegt hierover als volgt.

11. De rechtbank stelt allereerst vast dat slechts in geschil is of aan eiseres een verblijfsvergunning verleend had moeten worden met een eerdere ingangsdatum.

12. Ten aanzien van de stelling van eiseres dat het horen ten onrechte is achterwege gelaten, overweegt de rechtbank dat met besluit 2 niet volledig aan de bezwaren van eiseres is tegemoet gekomen nu de verblijfsvergunning is verleend met ingang van een latere datum dan de aanvraagdatum 12 augustus 2005. Dit betekent dat verweerder niet ingevolge het bepaalde in artikel 7:3, aanhef en onder d, van de Awb van het horen van eiseres heeft kunnen afzien. Voorts is niet gebleken dat verweerder op één van de andere gronden, genoemd in artikel 7:3 van de Awb, van het horen heeft kunnen afzien. Derhalve is het beroep gegrond wegens schending van de hoorplicht (artikel 7:2 in samenhang met artikel 7:3, aanhef en onder d, van de Awb).

13. Ten aanzien van de stelling van eiseres dat verweerder in het bestreden besluit niet op haar bezwaren is ingegaan, overweegt de rechtbank het volgende. Zakelijk weergegeven heeft eiseres in bezwaar aangevoerd, dat zij ten bewijze van haar ongehuwde staat kan volstaan met het uittreksel uit de Nederlandse Gemeentelijke basisadministratie omdat zij al langer dan drie maanden op grond van een verblijfsvergunning in Nederland mag verblijven, alsmede dat een recente nieuwe ongehuwdverklaring uit China niet gelegaliseerd hoeft te zijn op grond van de legalisatiecirculaire, omdat door een Nederlandse ambtenaar van de burgerlijke stand al een eerder gelegaliseerde Chinese ongehuwdverklaring is geaccepteerd. Verweerder heeft in het bestreden besluit niet gemotiveerd waarom deze bezwaargronden geen aanleiding geven om de gevraagde vergunning reeds per de datum van aanvraag te verlenen. Verweerder heeft daarom bij het bestreden besluit geen volledige heroverweging verricht op grondslag van de bezwaren van eiseres, ingevolge artikel 7:11, eerste lid, van de Awb. Het bestreden besluit voldoet daarmee evenmin aan het motiveringsvereiste ingevolge artikel 7:12, eerste lid, van de Awb. Derhalve is het beroep eveneens gegrond wegens schending van artikel 7:11, eerste lid, en artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

14. Uit het voorgaande volgt, dat het beroep gegrond is en besluit 2 gedeeltelijk vernietigd moet worden, namelijk voor het gedeelte dat ertoe strekt een verblijfsvergunning te onthouden over de periode van de inleidende aanvraag tot de datum waarop de vergunning is verleend.

15. Vervolgens is de vraag aan de orde of de rechtsgevolgen van het vernietigde gedeelte van besluit 2 geheel of gedeeltelijk in stand moeten blijven dan wel verweerder opgedragen moet worden een nieuw besluit te nemen. Mede naar aanleiding van het besprokene ter zitting wordt het volgende overwogen.

16. Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000, wordt de verblijfsvergunning, die van rechtswege rechtmatig verblijf inhoudt, verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag waarop de aanvraag is ontvangen.

17. Ingevolge paragraaf B2/4.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) wordt de (ongehuwde) burgerlijke staat aangetoond met officiële gelegaliseerde bescheiden, tenzij een van de uitzonderingen genoemd in B2/12 van toepassing is. Het, indien nodig gelegaliseerde, bewijsstuk van ongehuwd zijn mag niet ouder zijn dan zes maanden na afgifte door de daartoe bevoegde autoriteiten.

18. Niet is gebleken dat een van de uitzonderingen in dit beleid, zoals genoemd in paragraaf B2/12 van de Vc 2000, van toepassing is op de aanvraag van eiscres.

19. In hetgeen door eiseres is aangevoerd, ziet de rechtbank geen aanleiding om te oordelen dat verweerder beleid over de wijze waarop de (ongehuwde) burgerlijke staat door de vreemdeling moet worden aangetoond, kennelijk onredelijk is.

Met het bij de aanvraag overgelegde uittreksel uit de Basisadministratie toont eiseres slechts aan, dat zij in Nederland is gehuwd noch een geregistreerd partnerschap is aangegaan.

Te meer daar mede uit het overgelegde paspoort van eiscres blijkt dat zij na vestiging van haar woonadres in Nederland nog in China is geweest, mag verweerder de eis stellen dat zij met een recent Chinees document aantoont dat van haar aldaar geen huwelijk is geregistreerd.

Het beroep op de legalisatiecirculaire slaagt niet, omdat het bij de aanvraag overgelegde niet gelegaliseerde Chinese document van 6 juni 2005 een recent document is dat blijkens de vertaling betrekking heeft op de periode tot 6 juni 2005, zodat geen sprake kan zijn van "inhoudelijke overeenstemming" met een eerder bij de eerste inreis overgelegd gelegaliseerd document. Het document heeft immers betrekking op een andere periode. Verweerder mag dus eisen dat eiseres haar ongehuwde burgerlijke staat aantoont met een recent en gelegaliseerd Chinees document.

20. Tijdens de bezwaarprocedure, op 24 juli 2006, heeft eiseres een gelegaliseerde notariële ongehuwdverklaring uit China van 26 juni 2006 overgelegd.

Gelet op het bepaalde in paragraaf B2/4.5 van de Vc 2000 is de rechtbank van oordeel dat eiseres pas middels deze gelegaliseerde verklaring haar ongehuwde staat voldoende heeft aangetoond, zodat het niet hebben aangetoond van de ongehuwde staat haar na 24 juli 2006 niet langer kan worden tegengeworpen.

21. Uit het voorgaande volgt, dat eiseres zowel ten tijde van de aanvraag als ten tijde van het primaire besluit niet aan alle voorwaarden voor de gevraagde vergunning voldeed en pas vanaf 24 juli 2006 in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning voor verblijf bij partner.

Hieruit volgt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde gedeelte van besluit 2 geheel in stand moeten blijven, voor zover besluit 2 strekt tot weigering van een verblijfsvergunning in de periode van 12 augustus 2005 tot 24 juli 2006.

22. Voor de periode tussen 24 juli 2006 en 16 november 2006 geldt, dat eiseres in die periode heeft aangetoond ongehuwd te zijn geweest. Verweerder moet daarom opgedragen worden een nieuw besluit te nemen over die periode.

23. Ten aanzien van de stelling van eiseres dat verweerder haar verzoek om vergoeding van de kosten van rechtsbijstand voor de behandeling van het bezwaar heeft afgewezen, overweegt de rechtbank het volgende. Verweerder heeft bij besluit 2 de vergunning alsnog verleend nadat middels de eerst op 16 november 2006 overgelegde bescheiden door eiseres was aangetoond dat zij aan de voorwaarden voor de beperking 'verblijf bij echtgenoot' voldoet. Nu het primaire besluit bij besluit 2 is herroepen naar aanleiding van door eiseres in bezwaar overgelegde documenten, kan de herroeping niet worden beschouwd als een gevolg van een aan verweerder te wijten onrechtmatigheid. Hetzelfde geldt indien verweerder alsnog mocht besluiten een vergunning te verlenen met ingang van 24 juli 2006. De afwijzing van het verzoek om vergoeding van de kosten van het bezwaar is dan ook terecht.

24. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling wegens kosten van beroepsmatig verleende rechtsbijstand (€ 80,50 voor besluit 1 en € 644,00 voor besluit 2).

De beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep tegen besluit 1 niet-ontvankelijk;

verklaart het beroep tegen besluit 2 gegrond;

vernietigt besluit 2 gedeeltelijk, namelijk voor zover dit besluit strekt tot weigering van de gevraagde vergunning over de periode van 12 augustus 2005 tot 16 november 2006;

bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde gedeelte van besluit 2 in stand blijven voor zover dit strekt tot weigering van de gevraagde vergunning over de periode van 12 augustus 2005 tot 24 juli 2006;

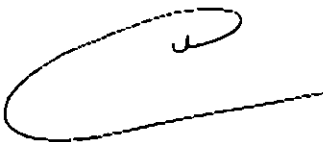
draagt verweerder op binnen zes weken na de bekendmaking van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak voor het vernietigde gedeelte van het besluit, voor zover dit strekt tot weigering van de gevraagde vergunning over de periode van 24 juli 2006 tot 16 november 2006;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres ten bedrage van € 724,50, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan de griffier van deze nevenzittingsplaats;

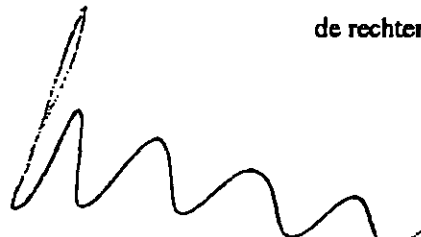
wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon om aan eiseres € 141,00 te betalen ter vergoeding van het door haar betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 12 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. S.B.M. Vreeswijk als griffier.

de griffier

de rechter

19 APR. 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Advocatenkantoor Kleerekooper

Utrecht, 21 mei 2007

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
Per fax: 070-3651380 (2 pag.)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN
(regulier)

Van:

G.G.A.J. Adang, advocaat te Utrecht, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd
Postbus 686, 3500 AR Utrecht
telefoon: 030-2307110
e-mail: adang@balienet.nl
fax: 030-2307105
kenmerk gemachtigde: 6660163

Ten behoeve van de vreemdelinge:

gehoren op van Chinese nationaliteit, dezer zaak woonplaats
kiezende ten kantore van haar gemachtigde aan de Predikherenstraat 24 te Utrecht
(Postbus 686, 3500 AR).

Omschrijving uitspraak:

Uitspraak van de Vreemdelingenkamer van de Arrondissementsrechtbank te
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, kenmerk AWB 06/46822, van 12 april
2007, verzonden op 19 april 2007 aan de gemachtigde.

Betreft:

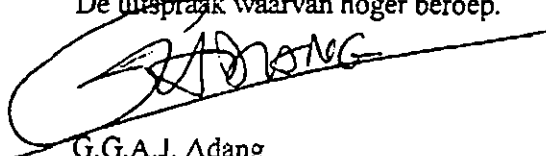
Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg
alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten beide
procedures.

Grieven:

Deze zijn aangehecht.

Bijlagen:

De uitspraak waarvan hoger beroep.

G.G.A.J. Adang

Grievens van

1. Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat de rechtsgevolgen van het vernietigde gedeelte van het besluit van 22 november 2006 in stand blijven voor zover dit strekt tot weigering van de gevraagde verblijfsvergunning over de periode van 12 augustus 2005 tot 24 juli 2006.
2. Ten onrechte oordeelt de rechtbank in r.o. 19 dat verweerders beleid over de wijze waarop de (ongehuwde) burgerlijke staat door vreemdelingen moet worden aangetoond niet kennelijk onredelijk is.
- 2.2 Nu de rechtbank geheel voorbij is gegaan aan het ook ter zitting aangevoerde dat verweerder wat dit betreft vreemdelingen die al rechtmatig in Nederland verblijven anders behandelt dan vreemdelingen die rechtmatig in elk ander land ter wereld (buiten hun eigen land) verblijven, heeft de rechtbank geen uitspraak gedaan op grond van het verhandelde ter terechtzitting.
- 2.3 Alleen van in Nederland verblijvende vreemdelingen verlangt verweerder een ongehuwdverklaring uit het eigen land (hetgeen overigens niet blijkt uit de aanvraagformulieren voor wijziging verblijfsdoel zoals verweerder die nu hanteert), terwijl alle buiten Nederland verblijvende vreemdelingen kunnen volstaan met een uittreksel van het aldaar aanwezige equivalent van de Nederlandse gemeentelijke Basisadministratie.
- 2.4 De rechtbank had dienen te oordelen dat in het geval van appellante Nederland het land was waar zij langer dan drie maanden op grond van een verblijfsvergunning mocht verblijven. Appellante verwijst naar de aanvulling van 24 juli 2006 van haar bezwaarschrift.
- 2.5 Dat appellante gedurende haar verblijf als studente op vakantie in China is geweest, is door de rechtbank ten onrechte als dragend argument ("te meer daar ...") voor haar oordeel genoemd. Tenslotte heeft appellant meerdere landen voor een kort verblijf bezocht, vanwaar zij echter geen ongehuwdverklaring hoeft over te leggen. Aangezien zij in de betreffende landen ook wel eens in het huwelijk getreden zou kunnen zijn, is het oordeel van de rechtbank m.b.t. het bezoeken aan China niet logisch.
- 2.6 Met name ook dit aspect had bij het horen door verweerder in de bezwaarfase aan de orde dienen te komen.
3. De rechtbank geeft een onjuist oordeel over toepassing van de legalisatiecircularis door te stellen dat er geen "inhoudelijke overeenstemming" is tussen het niet-gelegaliseerde document van 6 juni 2005 en het document dat door appellante is gebruikt bij haar eerste inschrijving in de Nederlandse GBA. Het gaat alleen om een andere datering van de betreffende notariële akte. De eerder overgelegde akte spreekt over "never registered a marriage up to October 12, 2001, het andere over "never registered marriage up to this day. Van beide documenten is de vertaling voor de

duidelijkheid en goede orde bijgevoegd. De relevante inhoudelijke overeenstemming is het gegeven dat reclamante nimmer een huwelijk heeft geregistreerd. Uitvaard bevat een latere verklaring altijd latere data. Dit als niet-inhoudelijke overeenstemming beschouwen, maakt de legalisatiecirculaire illusoir.

4. Het beleid van de IND stemt evenmin overeen van het beleid van de gemeentelijke overheid. Appellante heeft op basis van de ongehuwdverklaring van 2001 en de daarop indertijd gebaseerde inschrijving in de GBA als ongehuwde vreemdeling ook gewoon kunnen trouwen. Het is in strijd met de rechtszekerheid als verweerder wel het latere huwelijk accepteert als een relevant gegeven, maar niet de door een andere overheidsinstantie wel geaccepteerde documenten op basis waarvan dit huwelijk kon worden gesloten.
5. Ten onrechte heeft de rechtbank aldus geoordeeld dat appellante ten tijde van haar aanvraag niet aan alle voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning voldeed en aldus de rechtsgevolgen van het vernietigde gedeelte van het besluit deels in stand gelaten.